

**U Z N E S E N I E**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Lipovského, sudcov JUDr. Štefana Sekelského a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci obžalovanej **H. K. pre trestný čin** podľa § 247 ods. 1 Tr. zák. zák. č. 140/1961 Zb. vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 1T 34/2007, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12. januára 2011 v Bratislave o návrhu obžalovanej H. K. na odňatie a prikázanie veci v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. takto

**r o z h o d o l :**

Trestná vec obžalovanej H. K. vedená na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 1T 34/2007, **sa tomuto súdu neodníma.**

**O d ô v o d n e n i e**

Na Okresnom súde Senica sa vedie trestné stíhanie obžalovanej H. K. pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005.

V uvedenej trestnej veci podaním zo dňa 21. októbra 2010 obžalovaná ospravedlnila svoju neúčast' na hlavnom pojednávaní vytýčenom na deň 26. októbra 2010, ktorého sa z finančných dôvodov nemôže zúčastniť. Z miesta bydliska t. j. zo S. je ďaleko a finančne dost' nákladné. Je nezamestnaná, s manželom poberajú len dávku v hmotnej núdzi, o čom predložila súdu potvrdenie. Navrhovala, aby jej trestná vec bola postúpená Okresnému súdu v Trebišove v obvode ktorého t.č. spolu s manželom žijú.

Samosudkyňa Okresného súdu Senica považovala uvedené podanie obžalovanej za návrh na odňatie a prikázanie predmetnej trestnej veci Okresnému súdu v Trebišove a v dôsledku toho predložila spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v intenciách § 23 ods. 1 Tr. por. preskúmal predložený spisový materiál a dospel k záveru, že predmetný návrh na odňatie a prikázanie veci nie je dôvodný.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por., z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Inštitút „odňatie a prikázanie vecí“ v zmysle citovaného zákonného ustanovenia znamená prelomenie ústavnej zásady, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi (článok 48 ods. 1 veta prvá ústavy Slovenskej republiky) a je len výnimočným opatrením. Platná právna úprava bližšie nedefinuje „dôležité dôvody“, ale je nepochybné, že musí ísť o skutočnosti, ktoré sú svojou povahou výnimočné.

Podľa ustálenej súdnej praxe, len samotná skutočnosť, že obžalovaná má t.č. bydlisko v obvode Okresného súdu Trebišov a následne na to zvýšené finančné náklady na cestovanie, nie sú svojou povahou tak výnimočné, že by zakladali dôvod delegácie. V konkrétnom prípade totiž účasť obžalovanej H. K. na hlavnom pojednávaní nie je nevyhnutná a pri dodržaní podmienok stanovených v § 252 ods. 2 Tr. por. možno vykonať hlavné pojednávanie aj v jej neprítomnosti.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

**Poučenie:** Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

**V Bratislave 12. januára 2011**

**JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.**  
**predseda senátu**

Vypracoval: JUDr. Štefan Sekelský

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová